

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604537

ΦΑΞ : 213-1604567

Καλλιθέα, 4-6-2018

Αριθμός απόφασης: 2861

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από 8-2-2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τη χρήση 2009 (οικονομικό έτος 2010) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την με αριθμό/2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τη χρήση 2009 (οικονομικό έτος 2010) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 29-12-2017 οικεία έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 8-2-2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το οικονομικό έτος 2010 προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου

εισοδήματος ποσού 4.700€, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ποσού 5.640€, ήτοι 10.340€.

Αφορμή του παρόντος ελέγχου ήταν το με αριθμό/2012 έγγραφο της ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Β/Α ΑΤΤΙΚΗΣ (ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ), κατόπιν του οποίου εκδόθηκε η με αριθμό/2016 εντολή μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος. Με την με αριθμό/2016 πρόσκληση του άρθρου 14 του ν.4174/2013 κλήθηκε ο προσφεύγων εντός πέντε (5) ημερών να θέσει στη διάθεση του ελέγχου δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος για την περίοδο 1-1-2009 έως 31-12-2015 καθώς και τα συνυποβαλλόμενα παραστατικά – δικαιολογητικά. Την 6-2-2017 ταχυδρομήθηκαν στην διεύθυνση οικίας του προσφεύγοντος η με αριθμό/2017 δεύτερη πρόσκληση του άρθρου 14 του ν.4174/2013 καθώς και η με αριθμό/2017 ειδική πρόσκληση οικειοθελούς αποκάλυψης φορολογητέας ύλης παρελθόντων ετών σύμφωνα με τα άρθρα 57-61 του ν.4446/2016. Ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε στις ανωτέρω προσκλήσεις προσκομίζοντας το με αριθμό/2015 συμβόλαιο αγοραπωλησίας ακινήτου της συμβολαιογράφου κ., το με αριθμό/2015 αποδεικτικό κατάθεσης αίτησης στον ΟΠΑΠ για χορήγηση βεβαίωσης κέρδους ποσού 24.472,93€, την από 20-11-2011 γνωμάτευση διεύθυνσης αναπηρίας και ιατρικής εργασίας/ΙΚΑ και το αποφυλακιστήριο που χορηγήθηκε από το κατάστημα κράτησης Κορυδαλλού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο έλεγχος για την διαπίστωση τέλεσης του αδικήματος της φοροδιαφυγής προχώρησε σε άρση του τραπεζικού και χρηματιστηριακού απορρήτου ώστε να προσδιορίσει εάν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας από οποιαδήποτε πηγή. Από την επεξεργασία των τραπεζικών δεδομένων διενεργήθηκαν αντιστοιχίσεις πιστώσεων με προγενέστερες χρεώσεις κυρίως μέσω ATM και δημιουργήθηκαν καταστάσεις πρωτογενών καταθέσεων για τις χρήσεις 2009-2011. Εν συνεχεία ο έλεγχος διαπίστωσε ότι το ύψος των πρωτογενών τραπεζικών καταθέσεων ανά έτος με δικαιούχο τον προσφεύγοντα δεν συνάδει με τα δηλωθέντα εισοδήματά του για τα οικονομικά έτη 2010-2012 και τα φορολογικά έτη 2014-2015. Το ύψος των πρωτογενών καταθέσεων για το οικονομικό έτος 2010 ανέρχεται στο ποσό των 29.900€, το οποίο λογίζεται από τον έλεγχο ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα βάσει των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994. Κατόπιν των ανωτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του ν.4174/2013 ο έλεγχος εξέδωσε το με αριθμό/2017 σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου (Σ.Δ.Ε.), το οποίο επιδόθηκε στον προσφεύγοντα την 8-12-2017 με θυροκόλληση μαζί με τον με αριθμό/..... προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2010. Έπειτα ο προσφεύγων υπέβαλε με το με αριθμό/2017 υπόμνημά του και τέλος ο έλεγχος προχώρησε στην έκδοσης της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τη χρήση 2009 (οικονομικό έτος 2010) καθώς και της από 29-12-2017 οικείας έκθεσης ελέγχου.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, για τους εξής λόγους:

- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου επιβολής φόρου για τη χρήση 2009 (οικονομικό έτος 2010).
- Οι τραπεζικοί λογαριασμοί του προσφεύγοντος σε ημεδαπές τράπεζες δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία για τη φορολογική διοίκηση ούτως ώστε να μπορεί να γίνει χρονική επέκταση της παραγραφής πέραν της πενταετίας.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 68 «Έκδοση φύλλων ελέγχου» του ν.2238/1994, με τις τροποποιήσεις του ν.3522/2006: «2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ...».

Επειδή, όπως έχει κριθεί από το ΣτΕ 172/2018: «Μετά λοιπόν και τις αποφάσεις αυτές στις οποίες το Συμβούλιο της Επικρατείας δέχθηκε ότι, τα στοιχεία των τραπεζικών καταθέσεων, ανεξαρτήτως του αν στοιχειοθετούν την απόκτηση εισοδήματος, δεν μπορούν να θεωρηθούν «συμπληρωματικά» φορολογικά στοιχεία υπό την έννοια της διάταξης του άρθρου 68 παρ. 2 του Κ.Φ.Ε., προκειμένου να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου ή την παράταση της παραγραφής, με την απόφαση ΣτΕ 172/2018 **έκρινε ότι, ούτε το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων που εμφανίζεται σε πληροφοριακή έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Σ.Δ.Ο.Ε. και στους οικείους πίνακες, ούτε η πληροφοριακή έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Σ.Δ.Ο.Ε., ούτε η ανώνυμη καταγγελία, αποτελούσαν συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια της παρ.2 του άρθρου 68 του ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.),** το οποίο και βρίσκει εφαρμογή δυνάμει της παραγράφου 10 του άρθρου μόνου της Α'Υ.Ο. ΠΟΛ.1019/28.1.2011 -αντί της διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 3888/2010, ικανά να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξης (ήδη πράξης διορθωτικού προσδιορισμού, βλ. άρθρο 72 παρ. 1 ν. 4174/2013).

Στην ίδια απόφαση το ΣτΕ αναφέρει επίσης σχετικά με τις δύο περιπτώσεις του άρθρου 68 του ΚΦΕ με τις οποίες επεκτείνεται η παραγραφή σε δέκα χρόνια (συμπληρωματικά στοιχεία και ανακρίβεια) ότι επειδή, η διάταξη της περιπτ. β της παρ. 4 του άρθρου 84 του ν.2238/1994 (ΚΦΕ), παραπέμποντας στο άρθρο 68 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, προβλέπει δεκαετή προθεσμία παραγραφής, όχι μόνο όταν η φορολογική αρχή διαπιστώνει την ύπαρξη φορολογητέας ύλης από «συμπληρωματικά στοιχεία» που περιήλθαν σε γνώση της μετά την πάροδο της κατ' αρχήν προβλεπόμενης πενταετούς προθεσμίας παραγραφής (περιπτ. α της παραγράφου 2 του άρθρου 68), αλλά και όταν η υποβληθείσα δήλωση φόρου εισοδήματος αποδεικνύεται ανακριβής (περιπτ. β της παραγράφου 2 του άρθρου 68). Οι δύο αυτές περιπτώσεις νομοθετικής παρέκτασης στη δεκαετία του χρόνου παραγραφής είναι εμφανές ότι αλληλοκαλύπτονται, δεδομένου ότι τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη μη δηλωθέντος

εισοδήματος και περιέρχονται μετά την πενταετία σε γνώση της φορολογικής αρχής τεκμηριώνουν, κατ' αρχήν, και την (αντικειμενική) ανακρίβεια της υποβληθείσας δήλωσης. Ενόψει τούτου και όσων έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 12, υπό το φως της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της διάταξης της περιπτ. β της παραγράφου 4 του άρθρου 84 του ΚΦΕ, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. β του ΚΦΕ, περί δεκαετούς παραγραφής, εάν η ανακρίβεια της δήλωσης αποδεικνύεται, κατά την εκτίμηση της-φορολογικής αρχής, βάσει στοιχείων για το υπόλοιπο ή/και τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή.».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1194/2017 με θέμα:« **Παροχή διευκρινίσεων για την αντιμετώπιση των εκκρεμών υποθέσεων ελέγχων μέσω επεξεργασίας τραπεζικών λογαριασμών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του ν.2238/1994 περί συμπληρωματικών στοιχείων**» αναφέρεται ότι: « 1. Με την πρόσφατη νομολογία του ΣΤΕ ([ΣΤΕ 2934/2017](#) και [ΣΤΕ 2935/2017](#)) κρίθηκε ότι, κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της [παρ. 2 του άρθ. 68](#) του ν.2238/1994 (ΚΦΕ) επιτρέπεται η έκδοση πράξης καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου εντός δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, εάν περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία, δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος, τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την προβλεπόμενη στην [παρ. 1 του άρθ. 84](#) του ιδίου νόμου πενταετία. Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της ανωτέρω πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ήτοι εάν είχε λάβει τα προσηκόντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο.2. Επιπλέον, με τις παραπάνω αποφάσεις του ΣΤΕ κρίθηκε ότι, μεταξύ των βασικών και τακτικών μέσων του φορολογικού ελέγχου της ακρίβειας των δηλώσεων εισοδήματος είναι και η εξέταση του υπολοίπου και των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή.

Συνεπώς, στοιχεία για το υπόλοιπο ή/και τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή δεν αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία», ικανά να δικαιολογήσουν την επιμήκυνση της, κατ' αρχήν οριζόμενης, πενταετούς προθεσμίας παραγραφής. 3. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, σε περίπτωση που περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής αρχής συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της [παρ. 2 του άρθ. 68](#) του ν.2238/1994 (ΚΦΕ), επιτρέπεται η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και επιβολής προστίμου αποκλειστικά για τη φορολογητέα ύλη που προκύπτει από τα στοιχεία αυτά και για το έτος στο οποίο αυτά αφορούν με την προϋπόθεση ότι, τα στοιχεία αυτά αποδεδειγμένα δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπόψη της η ελεγκτική αρχή ώστε να τα εκτιμήσει

κατά τον αρχικό φορολογικό έλεγχο (σχετ. ΣΤΕ 4843/1988, ΣΤΕ 2632/1996, ΣΤΕ 1303/1999, ΣΤΕ 572/2007, ΣΤΕ 3955/2012, [ΣΤΕ 1623/2016](#)).

Επειδή, όπως έχει κριθεί από το ΣΤΕ 884/2016 τμ. Β' επταμελές, επί προδικαστικών αιτημάτων:

«Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, ΣΤΕ 2442/2013, ΣΤΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων...»

Επειδή, στην συγκεκριμένη περίπτωση καταρχήν το με αριθμό/2012 έγγραφο της ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Β/Α ΑΤΤΙΚΗΣ (ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ) αφορά ανώνυμη καταγγελία σε βάρος του προσφεύγοντος, η οποία από μόνη της δεν αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο σύμφωνα με την απόφαση του ΣΤΕ 172/2018, καθώς δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένα στοιχεία που να αποδεικνύουν την ύπαρξη φοροδιαφυγής.

Επειδή, ακόμα και στην περίπτωση που η εν λόγω καταγγελία αποτελούσε συμπληρωματικό στοιχείο, ο έλεγχος όφειλε να προβεί σε άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος προκειμένου να εξετάσει συγκεκριμένα τις καταθέσεις που προέκυψαν από την αγοραπωλησία οχημάτων, έτσι ώστε ο προσφεύγων να φορολογηθεί για το κέρδος που προκύπτει από την μη δηλωθείσα επιχειρηματική του δραστηριότητα και όχι σε γενικότερο άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται ή όχι το αδίκημα της φοροδιαφυγής, καθώς οι τραπεζικοί λογαριασμοί του προσφεύγοντος σε ημεδαπές τράπεζες δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία για τη φορολογική διοίκηση βάσει της ΠΟΛ.1194/2017.

Επειδή, σύμφωνα με το εδάφιο α' της παραγράφου 11 του άρθρου 72 του ν. 4174/13: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών «προστίμων», προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.».

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 84 του ν. 2238/94: «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου β9, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για Επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.».

Επειδή, με βάση τις διατάξεις των ως άνω άρθρων η παραγραφή της χρήσης 2009 (οικονομικό έτος 2010) λήγει την **31-12-2015**, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος, περί παραγραφής, καθίσταται βάσιμος και κρίνεται αποδεκτός.

Επειδή, η με ημερομηνία θεώρησης 29-12-2017 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ, συνεπεία της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό/2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για τη χρήση 2009 (οικονομικό έτος 2010) του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ., είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της με αριθμό/ 8-2-2018 ενδικοφανούς προσφυγής του
..... με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΙΣΟΔΗΜΑ (Αριθμ. Πράξης/2017) Οικονομικού Έτους 2010

Διαφορά φόρου	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας /μη υποβολής	0,00 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	0,00 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στην υπόχρεη επιχείρηση.

**Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.